Gesetz-Sammlung für die Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIÓR PRAW dla Państw Królestwa Pruskiego.

№ 19.

(Nr. 5233.) Gesetz, betreffend das städtische Einzugs-, Bürgerrechts- und Einkaufsgeld. Vom 14. Mai 1860.

Im Namen Sr. Majestät des Königs.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden Prinz von Preußen, Regent,

verordnen, mit Zustimmung beider Häuser des Landtages der Monarchie, was folgt:

§. 1.

Die Vorschriften in dem §. 52. der Städte-Ordnung für die sechs östlichen Provinzen der Monarchie vom 30. Mai 1853., in dem §. 51. der Städte-Ordnung für die Provinz Westphalen vom 19. März 1856. und im §. 48. der Städte-Ordnung für die Rheinprovinz vom 15. Mai 1856., wegen Erhebung eines Einzugsgeldes, eines Hausstands- oder Eintrittsgeldes und eines Einkaufsgeldes, werden hierdurch aufgehoben. An Stelle derselben treten nachstehende Bestimmungen (§§. 2. bis 10.).

§. 2.

Die Stadtgemeinden sind befugt, auf Grund von Gemeindebeschlüssen, welche die Genehmigung der Regierung erhalten haben, die Entrichtung von

Ausgegeben zu Berlin den 25. Juni 1860.

(No. 5233.) Ustawa, tycząca się miejskiéj opłaty przychodu, prawa obywatelskiego i wkupienia. Z dnia 14. Maja 1860.

W imieniu Najjaśniejszego Króla.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Xiążę Pruski, Regent,

stanowimy, z przyzwoleniem obu Domów Sejmu Monarchii, co następuje:

§. 1.

Przepisy w §. 52. ordynacyi miejskiéj dla sześciu wschodnich prowincyi Monarchii z dnia 30. Maja 1853., w §. 51. ordynacyi miejskiéj dla prowincyi Westfalskiéj z dnia 19. Marca 1856. i w §. 48. ordynacyi miejskiéj dla prowincyi Reńskiéj z dnia 15. Maja 1856., względem pobierania opłaty przychodowéj, opłata stanu domowego lub wstąpienia i opłaty wkupienia znoszą się niniejszém. W ich miejsce wstępują następujące postanowienia (§§. 2. aż do 10.).

§. 2.

Gminy miejskie są upoważnione, na mocy uchwał gminnych, które potwierdzenie Regencyi otrzymały, opłacanie

Wydany w Berlinie dnia 25. Czerwca 1860.

1) Einzugsgeld bei Erwerb der Gemeindeangehörigkeit (§. 3. der Städte-Ordnungen),
2) Bürgerrechtsgeld bei Erwerb des Bürgerrechts (§. 5. a. a. O.),
3) Einkaufsgeld anstatt oder neben einer jährlichen Abgabe für die Theilnahme an den Gemeindenutzungen (§. 50. Nr. 4., §. 49. Nr. 4. und §. 46. Nr. 4. der betreffenden Städte-Ordnungen),

anzuordnen.

1) opłaty przychodu przy nabyciu przynależytości gminnéj (§. 3. ordynacyi miejskich),
2) opłaty prawa obywatelskiego przy nabyciu prawa obywatelskiego (§. 5. w. m.),
3) opłaty wkupienia zamiast albo obok rocznego podatku za udział przy użytkach gminnych (§. 50. No. 4., §. 49. No. 4. i §. 46. No. 4. dotyczących ordynacyi miejskich),

rozporządzić.

Einzugsgeld.

§. 3.

Das Einzugsgeld darf in Stadtgemeinden

von weniger als 2,500 Einwohnern den Betrag von 3 Rthlrn.,
von 2,500 bis 10,000 Einwohnern den Betrag von 6 Rthlrn.,
von 10,000 bis 50,000 Einwohnern den Betrag von 10 Rthlrn.,
von mehr als 50,000 Einwohnern den Betrag von 15 Rthlrn.,
in der Stadt Berlin den Betrag von 20 Rthlrn.

nicht übersteigen.

§. 4.

Von der Zahlung des Einzugsgeldes kann die Gestattung der Niederlassung und des ferneren Aufenthalts abhängig gemacht werden, mit Ausnahme derjenigen Fälle, wo

1) der Zahlungspflichtige zur Zeit der ersten Zahlungs-Aufforderung bereits den Unterstützungswohnsitz (§. 1. des Gesetzes über die Armenpflege vom 31. Dezember 1842. und Artikel 1. des Gesetzes vom 21. Mai 1855.) erworben hat, oder

Opłata przychodu.

§. 3.

Opłata przychodu w gminach miejskich

mniéj niżeli 2,500 mieszkańców sumy 3 talarów,
od 2,500 aż do 10,000 mieszkańców sumy 6 talarów,
od 10,000 aż do 50,000 mieszkańców sumy 10 talarów,
od więcéj jak 50,000 mieszkańców sumy 15 talarów,
w mieście Berlinie sumy 20 talarów,

nie ma przechodzić.

§. 4.

Od zapłacenia podatku przychodowego dozwolenie zamieszkania i dalszego pobytu zawisłem może być czynioném, z wyjątkiem tych przypadków, gdzie

1) obowiązany do opłaty w czasie pierwszego zapozwania do zapłaty zamieszkanie wsparcia (§. 1. ustawy względem wsparcia ubogich z dnia 31. Grudnia 1842. i artykułu 1. ustawy z dnia 21. Maja 1855.) nabywał, albo

2) bei eingetretener Hülfsbedürftigkeit keine andere zur Aufnahme des Armen verpflichtete Gemeinde (Gutsbezirk) vorhanden ist.

An der Verpflichtung der Landarmenverbände wird nichts geändert.

§. 5.

Befreit vom Einzugsgelde sind:

1) Personen, welche durch Ehe, Blutsverwandtschaft, Stiefverbindung oder Schwägerschaft zur Familie und zugleich auch zum Hausstande eines Hausherrn oder einer selbstständig einen Hausstand führenden Hausfrau gehören, oder solchem Hausstande dauernd sich anschließen;

2) Personen, welche einen von ihnen aufgegebenen Wohnsitz in derselben Stadt innerhalb eines Zeitraums von zehn Jahren nach ihrem Wegzuge aus derselben wiederergreifen;

3) die unmittelbaren und mittelbaren Staatsbeamten, die Lehrer und die Geistlichen, welche gemäß dienstlicher Verpflichtung ihren Wohnsitz in der Stadt nehmen;

4) Militairpersonen, die zwölf Jahre im aktiven Dienststande sich befunden haben, bei der ersten Niederlassung, sowie die unter Nr. 3. genannten Personen bei der ersten Verlegung des Wohnsitzes nach ihrem Ausscheiden aus dem aktiven Dienste.

Bürgerrechtsgeld.

§. 6.

In denjenigen Städten, in welchen ein Bürgerrechtsgeld eingeführt ist, darf vor dessen Berichtigung das Bürgerrecht nicht ausgeübt werden. Abstufungen in dem Betrage der Abgabe sind statthaft.

2) przy zachodzącéj potrzebie do wsparcia żadna inna do przyjęcia ubogiego zobowiązana gmina (obwód majętności) nie istnieje.

W obowiązku związków ubogich krajowych nic nie jest zmienioném.

§. 5.

Uwolnieni od opłaty przychodowéj są:

1) osoby, które przez małżeństwo, pokrewieństwo, przyrodność albo spowinowacenie do familii i zarazem również do stanu domowego pana domowego albo samodzielnie stan domowy prowadzącéj pani domowéj należą, albo do takiego stanu domowego trwale się dołączają;

2) osoby, które opuszczone przez nie zamieszkanie w tém samém mieście w przeciągu czasu dziesięciu lat po swém wyprowadzeniu się z takowego znów obierają;

3) bezpośredni i pośredni urzędnicy krajowi, nauczycielowie i duchowni, którzy celem służbowego obowiązku swoje zamieszkanie w mieście obierają;

4) osoby wojskowe, które dwanaście lat w aktywnym stanie służbowym się znajdowały, przy pierwszém spuszczeniu, jako też pod No. 3. wymienione osoby przy pierwszém przełożeniu zamieszkania po ich wystąpieniu z aktywnéj służby.

Opłata prawa obywatelskiego.

§. 6.

W tych miastach, w których opłata prawa obywatelskiego jest zaprowadzoną, nie wolno przed złożeniem takowéj wykonywać prawa obywatelskiego. Stopnie w sumie podatku są dozwolone.

Wo zur Zeit ein Hausstandsgeld erhoben wird, tritt bis zu anderweitiger Feststellung das Bürgerrechtsgeld mit gleichem Betrage an dessen Stelle. Die Verpflichtung zur Entrichtung desselben tritt aber erst mit dem Zeitpunkte des Erwerbes des Bürgerrechts ein.

§. 7.

Das Bürgerrechtsgeld darf innerhalb derselben Gemeinde von Niemanden zweimal erhoben werden. Es gilt in dieser Beziehung das bisherige Hausstandsgeld dem Bürgerrechtsgelde gleich.

Die im §. 5. Nr. 3. und 4. genannten Personen sind in den dort erwähnten Fällen auch von der Entrichtung des Bürgerrechtsgeldes befreit.

Einkaufsgeld.

§. 8.

Die Verpflichtung zur Zahlung des Einkaufsgeldes, sowie der demselben entsprechenden jährlichen Abgabe ruht, so lange auf die Theilnahme an den Gemeindenutzungen verzichtet wird.

Allgemeine Bestimmungen.

§. 9.

Hinsichtlich der Verjährung und der Reklamationen findet das Gesetz vom 18. Juni 1840., jedoch nur mit der Maaßgabe Anwendung, daß die nicht zur Hebung gestellten Einzugs-, Bürgerrechts- oder Einkaufsgelder erst in zwei Jahren nach Ablauf desjenigen Jahres, in welchem die Zahlungsverbindlichkeit entstanden ist, verjähren.

Das Gesetz vom 11. Juli 1822., sowie die Kabinetsorder vom 14. Mai 1832. sind auf die genannten Abgaben nicht anwendbar.

Gdzie w czasie opłata stanu domowego się pobiera, wstępuje aż do dalszego ustanowienia opłata prawa obywatelskiego z równą ilością w jéj miejsce. Obowiązek do opłaty takowéj wstępuje zaś dopiero z dniem nabycia prawa obywatelskiego.

§. 7.

Opłaty prawa obywatelskiego nie wolno przez nikogo w téj saméj gminie dwa razy pobierać. W tym względzie dotychczasowa opłata stanu domowego zarówno się uważa opłacie prawa obywatelskiego.

W §. 5. No. 3. i 4. wymienione osoby w oznaczonych tamże przypadkach również od złożenia opłaty prawa obywatelskiego są uwolnione.

Opłata wkupienia.

§. 8.

Obowiązek do zapłacenia podatku wkupienia, jako też odpowiadającego takowemu rocznego podatku spoczywa tak długo, jak od udziału przy użytkach gminnych się zrzeka.

Ogólne postanowienia.

§. 9.

Względem przedawnienia i reklamacyi ustawa z dnia 18. Czerwca 1840., jednakowoż tylko z tą modyfikacyą zastósowanie znajduje, iż nie do pobierania stawione pieniądze wprowadzenia, prawa obywatelskiego albo wkupienia dopiero w dwóch latach po upływie tego roku, w którym obowiązek do zapłaty powstał, przedawnieniu ulegają.

Ustawa z dnia 11. Lipca 1822., jako też rozkaz gabinetowy z dnia 14. Maja 1832. do rzeczonych podatków zastósowania nie znajdują.

§. 10.

Die auf Grund der aufgehobenen Paragraphen der Städte-Ordnungen erlassenen oder älteren noch geltenden Regulative bleiben in Kraft, soweit sie den Bestimmungen dieses Gesetzes nicht widersprechen.

§. 11.

Diese Bestimmungen sind auch in denjenigen Ortschaften (Flecken) zur Anwendung zu bringen, welche auf Grund des §. 1. Absatz 2. der Städte-Ordnung vom 30. Mai 1853. eine der letzteren nachgebildete Ortsverfassung besitzen, welche ihnen die Erhebung eines Einzugsgeldes, oder Hausstandsgeldes, oder Einkaufsgeldes gestattet.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 14. Mai 1860.

(L. S.) Wilhelm, Prinz von Preußen, Regent.

Fürst zu Hohenzollern = Sigmaringen. v. Auerswald. v. d. Heydt. Simons. v. Schleinitz. v. Patow. Gr. v. Pückler. v. Bethmann-Hollweg. Gr. v. Schwerin. v. Roon.

§. 10.

Na mocy zniesionego paragrafu ordynacyi miejskich wydane albo starsze jeszcze ważne regulaminy pozostają w mocy, o ile postanowieniom niniejszéj ustawy nie są przeciwne.

§. 11.

Postanowienia te również w tych miejscowościach (miasteczkach) zastósowane być mają, które na mocy §. 1. ustęp 2. ordynacyi miejskiéj z dnia 30. Maja 1853. podobną konstytucyę miejscową posiadają, która im pobieranie opłaty przychodowéj albo opłaty stanu domowego lub opłaty wkupienia dozwala.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan w Berlinie, dnia 14. Maja 1860.

(L. S.) Wilhelm, Xiążę Pruski, Regent.

Xiążę w Hohenzollern - Sigmaryngen. Auerswald. von der Heydt. Simons. Schleinitz. Patow. Hr. Pueckler. Bethmann - Hollweg. Hr. Schwerin. Roon.

(Nr. 5234.) Gesetz, betreffend die Befugniß der Auditeure zur Aufnahme von Akten der freiwilligen Gerichtsbarkeit, die Förmlichkeiten der militairischen Testamente und die bürgerliche Gerichtsbarkeit über Preußische Garnisonen im Auslande. Vom 8. Juni 1860.

Im Namen Sr. Majestät des Königs.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden Prinz von Preußen, Regent,

verordnen, mit Zustimmung beider Häuser des Landtages, für den ganzen Umfang der Monarchie, was folgt:

Abschnitt I.

Von der freiwilligen Gerichtsbarkeit der Auditeure und Militairbehörden.

§. 1.

Auditeure solcher Truppentheile, welche sich im Auslande befinden, oder nach der Mobilmachung ihre Standquartiere verlassen haben, sind befugt:

1) Handlungen der freiwilligen Gerichtsbarkeit, einschließlich letztwilliger Verordnungen der zu den gedachten Truppentheilen gehörigen Personen, welche nach §. 1. und §. 18. Nr. 1. 2. 3. Th. II. des Militair-Strafgesetzbuches vom 3. April 1845. in Kriegszeiten den Militairgerichtsstand haben, aufzunehmen und zu beglaubigen;

2) Requisitionen um Vornahme gerichtlicher Handlungen, sowie um Aufnahme gerichtlicher Verhandlungen zu erledigen.

Letztwillige Verordnungen können in dem vorausgesetzten Falle auch von einem kommandirten

(No. 5234.) Ustawa, tycząca się upoważnienia audytorów do przyjęcia aktów dobrowolnéj jurysdykcyi, formalności wojskowych testamentów i cywilnéj jurysdykcyi nad pruskiemi garnizonami za granicą. Z dnia 8. Czerwca 1860.

W imieniu Najjaśniejszego Króla.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Xiążę Pruski, Regent,

stanowimy, pod przyzwoleniem obu Domów Sejmu, dla całéj objętości Monarchii, co następuje:

Rozdział I.

O dobrowolnéj jurysdykcyi audytorów i władz wojskowych.

§. 1.

Audytorowie takich części wojskowych, które za granicą się znajdują, albo po mobilizacyi swoje stałe kwatery opuściły, są upoważnieni:

1) czynności dobrowolnéj jurysdykcyi, włącznie ostatecznych rozporządzeń osób należących do rzeczonych części wojskowych przyjąć i uwierzytelnić, które według §. 1. i §. 18. No. 1. 2. 3. Cz. II. wojskowego kodexu karnego z dnia 3. Kwietnia 1845. w czasach wojny wojskowy stan sądowy mają;

2) rekwizycye o przedsięwzięcie sądowych czynności, jako też o spisanie sądowych protokułów załatwić.

Ostateczne rozporządzenia mogą w przypuszczonym przypadku również przez komen-

Kriegsgericht, aus einem Offizier und einem Auditeur bestehend, aufgenommen werden.

§. 2.

Die auf Grund des vorstehenden Paragraphen aufgenommenen Verhandlungen sind so anzusehen, als ob sie innerhalb des Rechtsgebiets des Allgemeinen Landrechts von einem Civilgericht aufgenommen wären. Erfordern die für diese Civilgerichte geltenden Vorschriften die Zuziehung eines Protokollführers, so kann dessen Stelle ein zweiter Auditeur oder ein für den speziellen Fall oder ein für allemal vereideter Offizier oder Unteroffizier vertreten.

§. 3.

Die aufgenommenen Verhandlungen (§. 1.) der freiwilligen Gerichtsbarkeit, sofern sie nicht bloß die Erledigung von Requisitionen betreffen, sind von den Auditeuren, nachdem die etwa erforderlichen Ausfertigungen ertheilt worden, den Gerichten erster Instanz, in deren Bezirk der betreffende Truppentheil sein Standquartier hat, zur Aufbewahrung und weiteren gesetzlichen Veranlassung zu übersenden.

Ist das Standquartier im Bezirk des Appellationsgerichtshofes zu Cöln, so geschieht die Uebersendung an das Kreisgericht zu Wesel.

Abschnitt II.

Von den privilegirten militairischen Testamenten.

§. 4.

In Kriegszeiten oder während eines Belagerungszustandes (Gesetz vom 4. Juni 1851.) können die im §. 1. Nr. 1. bezeichneten Personen unter den in dem §. 5. angegebenen Voraus-

derowany sąd wojenny, składający się z oficera i audytora, być przyjęte.

§. 2.

Na mocy uprzedniego paragrafu spisane protokuły tak uważane być mają, jak gdyby wśród obwodu prawnego powszechnego prawa krajowego przez sąd cywilny przyjęte były. Jeżeli przepisy dla tych sądów cywilnych ważność mające przywezwania protokulisty wymagają, natenczas jego miejsce drugi audytor albo dla specyalnego przypadku lub raz na zawsze przysięgły oficer albo podoficer zastępować może.

§. 3.

Spisane czynności (§. 1.) dobrowolnéj jurysdykcyi, skoro się nie tylko dotyczą załatwienia rekwizycyi, przez audytorów po wydaniu jakichkolwiek potrzebnych wygotowań, sądom pierwszéj instancyi, w któréj obwodzie dotycząca część wojskowa swoją ma kwaterę, do zachowania i dalszego prawnego rozporządzenia nadesłane być mają.

Jeżeli kwatera w obwodzie sądu apelacyinego w Kolonii się znajduje, natenczas nadesłanie do sądu powiatowego w Wesel nastąpi.

Rozdział II.

O uprzywilejowanych wojskowych testamentach.

§. 4.

W czasach wojny albo podczas stanu oblężenia (ustawa z dnia 4. Czerwca 1851.) mogą oznaczone w §. 1. No. 1. osoby pod podanemi w §. 5. przypuszczeniami ostateczne dyspozy-

setzungen letztwillige Verordnungen auch in den im §. 6. angegebenen Formen gültig errichten (privilegirte militairische Testamente). Die Vorrechte der Militairpersonen in Beziehung auf diese letztwilligen Verordnungen bestehen allein darin, daß sie nach Maaßgabe der nachstehenden Bestimmungen den für ordentliche Testamente vorgeschriebenen Förmlichkeiten nicht unterworfen sind.

§. 5.

Die Befugniß, in Kriegszeiten oder während eines Belagerungszustandes privilegirte militairische Testamente zu errichten, beginnt für die im §. 1. Nr. 1. bezeichneten Personen von der Zeit, wo sie entweder ihre Standquartiere oder im Fall ihnen solche nicht angewiesen gewesen sind, ihre bisherigen Wohnorte im Dienste verlassen oder in denselben angegriffen oder belagert werden.

Kriegsgefangene und Geißeln haben diese Befugniß, so lange sie sich in der Gewalt des Feindes befinden.

§. 6.

Privilegirte militairische Testamente sind in gültiger Form errichtet:

1) wenn sie von dem Testator eigenhändig geschrieben und unterschrieben sind;

2) wenn sie von dem Testator eigenhändig unterschrieben und von zwei Zeugen oder einem Auditeur oder Offizier mitunterzeichnet sind;

3) wenn von einem Auditeur oder Offizier, unter Zuziehung zweier Zeugen oder eines zweiten Auditeurs oder Offiziers, über die mündliche Erklärung des Testators eine schriftliche Verhandlung aufgenommen und diese dem Testator vorgelesen, sowie von dem Auditeur oder Offizier und den Zeugen unterschrieben ist.

cye również w podanych w §. 6. formach ważnie rozporządzić (uprzywilejowane wojskowe testamenta). Upierwszone prawa osób wojskowych co do takich ostatecznych dyspozycyi są jedynie takie, że takowe według następujących postanowień formalnościom przepisanym dla zwyczajnych testamentów nie ulegają.

§. 5.

Upoważnienie do urządzenia uprzywilejowanych wojskowych testamentów w czasach wojny lub podczas stanu oblężenia zaczyna się dla osób oznaczonych w §. 1. No. 1. od czasu, gdzie albo swoje kwatery, albo w przypadku, gdyby im takie nie były wskazane, swoje dotychczasowe zamieszkania w służbie opuszczają albo w takowych zaczepieni albo oblężeni zostają.

Niewolnicy i zakładnicy mają to upoważnienie, jak długo się znajdują w mocy nieprzyjaciela.

§. 6.

Uprzywilejowane wojskowe testamenta w prawoważnéj formie są urządzone:

1) jeżeli przez testatora własnoręcznie są pisane i podpisane;

2) jeżeli przez testatora własnoręcznie są podpisane i przez dwóch świadków albo jednego audytora lub oficera są spółpodpisane;

3) jeżeli przez audytora lub oficera pod przywezwaniem dwóch świadków albo drugiego audytora lub oficera, względem ustnego oświadczenia testatora piśmienny protokuł jest spisanym i tenże testatorowi przeczytanym, jako też przez audytora lub oficera i świadków jest podpisanym.

Bei verwundeten oder kranken Militairpersonen können die unter Nr. 2. und 3. erwähnten Auditeure und Offiziere durch Militairärzte oder höhere Lazarethbeamte oder Militairgeistliche vertreten werden.

§. 7.

Die im §. 6. erwähnten Zeugen sind Beweiszeugen; sie brauchen nicht die Eigenschaft von Instrumentszeugen zu haben und es kann die Aussage eines derselben für vollständig beweisend angenommen werden.

§. 8.

Die nach Vorschrift des §. 6. Nr. 3. aufgenommene Verhandlung hat in Betreff ihres Inhalts und der in ihr angegebenen Zeit der Aufnahme die Beweiskraft einer öffentlichen Urkunde.

Ist in dem eigenhändig geschriebenen und unterschriebenen, oder in dem eigenhändig unterschriebenen Testamente (§. 6. Nr. 1. 2.) die Zeit der Errichtung angegeben, so streitet die Vermuthung, bis zum Beweise des Gegentheils, für die Richtigkeit dieser Angabe.

Eine gleiche Vermuthung streitet dafür, daß das Testament während des die privilegirte Form zulassenden Ausnahmezustandes errichtet ist, wenn dasselbe während dieser Zeit oder innerhalb vierzehn Tage nach deren Aufhören einer vorgesetzten Militairbehörde zur Aufbewahrung übergeben ist, oder wenn dasselbe in dem Feldnachlaß des Testators aufgefunden wird.

§. 9.

Privilegirte militairische Testamente verlieren ihre Gültigkeit mit dem Ablauf eines Jahres von dem Tage ab, an welchem der Truppentheil, zu dem der Testator gehört, demobil gemacht ist, oder der Testator aufgehört hat, zu dem mobilen Truppentheil zu gehören, oder als Kriegsgefangener oder Geißel aus der Gewalt des Feindes entlassen ist.

Przy ranionych albo chorych osobach wojskowych mogą oznaczeni pod No. 2. i 3. audytorowie i oficerowie przez lekarzy wojskowych albo wyższych urzędników lazaretowych lub duchownych wojskowych być zastąpieni.

§. 7.

W §. 6. oznaczeni świadkowie są świadkami dowodowymi; nie potrzebują mieć przymiotu świadków instrumentowych i może zeznanie jednego z nich za zupełnie udowodniające być przyjęte.

§. 8.

Według przepisu §. 6. No. 3. spisany protokuł ma co do swéj treści i podanego w nim czasu przyjęcia moc dowodu publicznego dokumentu.

Jeżeli we własnoręcznie pisanym i podpisanym, albo we własnoręcznie podpisanym testamencie (§. 6. No. 1. 2.) czas urządzenia jest podanym, natenczas domniemanie opiewa aż do przeciwnego dowodu, dla rzetelności tego podania.

Równe domniemanie jest za tém, że testament podczas stanu wyjątkowego uprzywilejowaną formę dopuszczającego jest urządzony, jeżeli takowy pod ten czas albo w przeciągu czternastu dni po ustaniu takowego przełożonéj władzy wojskowéj do schowania jest oddany, albo jeżeli takowy w spadku polowym testatora się znajduje.

§. 9.

Uprzywilejowane wojskowe testamenta tracą swoją ważność z upływem roku od dnia rachując, w którym część wojskowa, do któréj testator należy została demobilizowaną, albo testator ustał należeć do mobilizowanéj części wojskowéj, albo jako niewolnik wojenny lub zakładnik z mocy nieprzyjaciela jest puszczony.

Der Lauf dieser Frist wird jedoch suspendirt durch anhaltende Unfähigkeit des Testators zur Errichtung einer anderweiten letztwilligen Verordnung.

Wenn der Testator innerhalb des Jahres vermißt und in einem Verfahren auf Todeserklärung, oder, in dem Bezirke des Appellationsgerichtshofes zu Cöln, auf Abwesenheitserklärung festgestellt wird, daß er seit jener Zeit verschollen ist, so tritt die Ungültigkeit des Testamentes nicht ein.

§. 10.

Das privilegirte militairische Testament verliert durch Desertion des Testators seine Gültigkeit, und diese wird durch den erhaltenen Pardon nicht wiederhergestellt.

§. 11.

Privilegirte militairische Testamente sind dem ordentlichen persönlichen Gerichte des Testators zur Aufbewahrung und weiteren gesetzlichen Veranlassung zu übersenden. Gehört dies Gericht zum Bezirke des Appellationsgerichtshofes zu Cöln, so geschieht die Uebersendung an den Generalprokurator bei demselben, der durch den betreffenden Landgerichtspräsidenten die Hinterlegung bei einem Notar, nach Maaßgabe der für olographische Testamente im Artikel 1007. des Civilgesetzbuches bestehenden Vorschriften, veranlaßt.

§. 12.

Die Bestimmungen der vorstehenden §§. 4. bis 11. finden auf alle zur Besatzung eines in Dienst gestellten Schiffes oder Fahrzeuges gehörenden Personen der Königlichen Marine und auf alle anderen auf einem solchen Schiffe oder Fahrzeuge befindlichen Personen mit dem Augenblicke Anwendung, wo das Schiff oder Fahrzeug wirklich in Dienst gestellt ist und den Hafen verlassen hat.

Bieg czasu tego suspenduje się jednakowoż przez stałą niezdolność testatora do urządzenia innéj ostatecznéj dyspozycyi.

Jeżeli testator w przeciągu roku zginął, i w postępowaniu o oświadczenie śmierci, albo, w obwodzie sądu apelacyinego w Kolonii, o oświadczenie niebytności ustanowioném zostanie, że o nim od owego czasu nie ma wiadomości, natenczas nieważność testamentu nie nastąpi.

§. 10.

Uprzywilejowany wojskowy testament traci przez dezercyę testatora swoją ważność, i taż przez udzielony pardon się nie przywróci.

§. 11.

Uprzywilejowane wojskowe testamenta zwyczajnemu osobistemu sądowi testatora do schowania i dalszego prawnego rozporządzenia nadesłane być mają. Jeżeli sąd ten należy do obwodu sądu apelacyinego w Kolonii, natenczas nastąpi nadesłanie do generalnego prokuratora przy takowym, który przez dotyczącego prezydenta sądu ziemskiego złożenie u notaryusza według przepisów dla olograficznych testamentów w artykule 1007. kodexu cywilnego istnących, rozporządzi.

§. 12.

Postanowienia powyższych §§. 4.—11. znajdują na wszystkie do załogi do służby stawionego okrętu albo statku należące osoby Królewskiéj marynarki i na wszelkie inne na takim okręcie albo statku znajdujące się osoby z momentem zastósowanie, gdzie okręt lub statek prawdziwie do służby jest stawiony i port opuścił.

Die im §. 9. bestimmte Frist von einem Jahre wird von dem Tage an gerechnet, an welchem das Schiff oder Fahrzeug außer Dienst gestellt ist, oder der Testator aufgehört hat, zu demselben zu gehören.

Abschnitt III.

Von der bürgerlichen Gerichtsbarkeit über Preußische Garnisonen im Auslande.

§. 13.

Die durch die Allerhöchste Order vom 19. Juli 1834. und Artikel VIII. Absatz 1. des Gesetzes vom 26. April 1851. wegen der Gerichtsbarkeit über die Preußischen Garnisonen der Bundesfestungen Mainz und Luxemburg getroffenen Bestimmungen können durch Königliche Verordnung auch auf andere Truppentheile, welche sich dauernd im Auslande aufhalten, für anwendbar erklärt werden, wobei dasjenige inländische Gericht erster Instanz zu bestimmen ist, welchem die Gerichtsbarkeit in dem Umfange des gedachten Gesetzes zustehen soll.

An die Stelle der Bestimmung in Nr. 3. der Allerhöchsten Order vom 19. Juli 1834., daß bei Testamentsaufnahmen im Nothfalle die §§. 194. und 200. Titel 12. Theil I. des Allgemeinen Landrechts zur Anwendung kommen sollen, treten die Vorschriften des gegenwärtigen Gesetzes über privilegirte militairische Testamente.

Schlußbestimmungen.

§. 14.

Alle diesem Gesetze entgegenstehenden Vorschriften, namentlich die Vorschriften des gemeinen Rechtes über militairische Testamente; die §§. 177—197. Theil I. Titel 12. des Allgemeinen Landrechts und die §§. 36—38. 41. des

W §. 9. oznaczony termin jednego roku od dnia się rachuje, w którym okręt lub statek ze służby został cofnięty albo testator ustał, do niego należeć.

Rozdział III.

O cywilnéj jurysdykcyi nad Pruskiemi garnizonami za granicą.

§. 13.

Najwyższym rozkazem z dnia 19. Lipca 1834. i artykułem VIII. zdaniem 1. ustawy z dnia 26. Kwietnia 1851. względem jurysdykcyi nad Pruskiemi garnizonami fortec związkowych Moguncyi i Luxemburga wydane postanowienia mogą Królewskiem rozporządzeniem również dla innych części wojskowych, które trwale za granicą przebywają stósownemi być oświadczone, przyczém ten sąd krajowy pierwszéj instancyi ma być przeznaczonym, któremu jurysdykcya w objętości rzeczonéj ustawy ma służyć.

W miejsce postanowienia w No. 3. Najwyższego rozkazu z dnia 19. Lipca 1834., że przy spisaniach testamentów w razie niebezpieczeństwa §§. 194. i 200. tytuł 12. część I. powszechnego prawa krajowego zastósowanie znajdować mają, wstępują przepisy niniejszéj ustawy względem uprzywilejowanych wojskowych testamentów.

Postanowienia końcowe.

§. 14.

Wszelkie niniejszéj ustawie przeciwne przepisy, mianowicie przepisy zwyczajnego prawa względem wojskowych testamentów; §§. 177. aż do 197. część I. tytułu 12. powszechnego prawa krajowego i §§. 36. aż do 38. 41. dodatku

Anhanges zum Allgemeinen Landrecht; die Allerhöchste Order vom 24. April 1812. und die Bekanntmachuug vom 27. August 1812. (Gesetz-Sammlung von 1812. S. 213. 223.); der §. 418. des Anhanges zur Allgemeinen Gerichts-Ordnung; sowie die Vorschriften des Rheinischen Civilgesetzbuches in den Artikeln 981—984. und 988—997., letztere jedoch nur, soweit sie die auf einem Kriegsschiffe errichteten Testamente betreffen, werden aufgehoben. Ebenso wird die Allerhöchste Order vom 2. September 1815. (Gesetz-Sammlung S. 197.) aufgehoben.

Wo in einem Gesetze, wie z. B. in den §§. 198. 205. Titel 12. Theil I. des Allgemeinen Landrechts, auf die aufgehobenen Bestimmungen Bezug genommen ist, treten die Vorschriften dieses Gesetzes an deren Stelle.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Schloß Babelsberg, den 8. Juni 1860.

(L. S.) Wilhelm, Prinz von Preußen, Regent.

Fürst zu Hohenzollern-Sigmaringen. v. Auerswald. v. d. Heydt. Simons. v. Schleinitz. v. Patow. Gr. v. Pückler. Gr. v. Schwerin. v. Roon.

do powszechnego prawa krajowego; Najwyższy rozkaz z dnia 24. Kwietnia 1812. i obwieszczenie z dnia 27. Sierpnia 1812. (Zbiór praw za rok 1812. str. 213, 223); §. 418. dodatku do powszechnéj ordynacyi sądowéj; jako też przepisy Reńskiego kodexu cywilnego w artykułach 981. aż do 984. i 988. aż do 997., ostatnie jednakowoż tylko, o ile się dotyczą testamentów urzędowych na okręcie wojennym, znoszą się. Również Najwyższy rozkaz z dnia 2. Września 1815. (Zbiór praw str. 197) się znosi.

Gdzie w jakiéj ustawie np. w §§. 198. 205. tytułu 12. części I. powszechnego prawa krajowego na zniesione postanowienia wskazano, przepisy niniejszéj ustawy wstępują w ich miejsce.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan na zamku Babelsberg, dnia 8. Czerwca 1860.

(L. S.) Wilhelm, Xiążę Pruski, Regent.

Xiążę w Hohenzollern-Sigmaryngen. Auerswald. von der Heydt. Simons. Schleinitz. Patow. Hr. Puckler. Hr. Schwerin. Roon.

Redigirt im Büreau des Staats-Ministeriums.

Berlin, gedruckt in der Königlichen Geheimen Ober-Hofbuchdruckerei (R. Decker).

Redagowano w Biórze Ministerstwa Stanu.

Berlin, czcionkami Królewskiéj Tajnéj Nadwornéj drukarni (R. Decker).